

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem v právní věci žalobkyně: **M. S.**, nar. ..., bytem P. 1004, N., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 5. 2016, č.j. 645 210 1293/47091-ČL, ve věci zamítnutí žádosti o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Žalobkyně brojila svou žalobou proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 5. 2016, č.j. 645 210 1293/47091-ČL (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty námitky proti prvostupňovému rozhodnutí žalované ze dne 29. 3. 2016, č.j. 645 210 1293 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“). Podkladem pro rozhodnutí správního orgánu I. stupně byl posudek o invaliditě OSSZ Uherské Hradiště ze dne 8.3.2016, podle kterého žalobkyně není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost jen o 20%.

Podkladem pro rozhodnutí žalované byl posudek o invaliditě vypracovaný žalovanou dne 10.5.2016, podle něhož u žalobkyně jde sice o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav dle ustanovení § 26 ZDP, ale není invalidní dle § 39 odst. 1 ZDP, neboť míra poklesu její pracovní schopnosti byla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu určena ve výši pouze 30%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižená uvedená v kapitole XIII., (postižení svalové a kosterní soustavy), oddílu E (dorzopatie a spondylopatie), položce 1 (bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének) písmena b) (s lehkým funkčním postižením, postižení zpravidla více úseků páteře, polytopní blokády s omezením pohyblivosti, svalové dysbalance, porucha statiky a dynamiky páteře s občasnými projevy kořenového dráždění, s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem bez známek poškození nervu, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi), přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen vyhl. č. 359/2009 Sb.), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20%. Vzhledem k průběhu onemocnění, dosavadní léčbě i rozsahu objektivního nálezu byla míra poklesu pracovní schopnosti celkově stanovena na horní hranici daného procentního rozmezí, tj. 20%. Pro dělnickou pracovní profesi (žalobkyně je absolventkou učebního oboru Svit Gotwaldov - vysekávání usní a v tomto oboru pracovala do roku 1991, poté jako prodavačka do roku 2014, dále dělnice a naposledy jako kuchařka od dubna 2015, vždy na plný pracovní úvazek) se podle § 3 odst. 2 vyhl. č. 359/2009 Sb. zvyšuje hodnota poklesu pracovní schopnosti o 10% a celkově pak činí 30%.

II. Žaloba

Žalobkyně především namítala, že jak posudek OSSZ Uherské Hradiště, tak i posudek žalované byl vystaven ještě v průběhu neukončených léčebných procesů. Posudek OSSZ Uherské Hradiště pak byl vystaven ještě před závažnými lékařskými vyšetřeními na neurologii, magnetické rezonanci a jiných odděleních. Konkrétní vyšetření proběhla dne 16.3.2016, a to na soukromé klinice SURGAL CLINIC, přičemž jejich výsledky potvrdily zhoršený zdravotní stav žalobkyně. Další vyšetření proběhla až v měsíci červnu a červenci roku 2016, zejména vyšetření na revmatologii, kožním oddělení a vyšetření nutná k rehabilitačním procesům. Výsledky těchto vyšetření pak nebylo možné do rozhodnutí žalované zahrnout, neboť proběhla až po jeho vydání.

Žalobkyně rovněž poukázala na skutečnost, že posudek žalované nesouhlasil s posudkem OSSZ Uherské Hradiště, když míra poklesu pracovní schopnosti byla zvýšena z 20% na 30%. Dle názoru žalobkyně však ani nová hodnota míry poklesu pracovní schopnosti po jejím navýšení neodpovídá skutečnému zdravotnímu stavu a s tím spojenými problémy. Odkázala na lékařskou zprávu (nález pro úřad práce), která byla vystavena obvodním lékařem MUDr. J. S. dne 28.6.2016. Tato lékařská zpráva byla vystavena na její žádost z důvodu toho, že ji byla zrušena pracovní neschopnost. Proti zrušení pracovní neschopnosti podala odvolání.

Závěrem uvedla, že míra poklesu její pracovní schopnosti nebyla stanovena správně a na základě skutečného stavu je vyšší, než minimální hodnota stanovená vyhl. č. 359/2009 Sb. na 35% pro první stupeň invalidity.

III. Vyjádření žalované

Žalovaná ve svém vyjádření zejména uvedla, že žalobkyně nebyla uznána podkladovým posudkem OSSZ a ani dalším posudkem žalované invalidní v žádném stupni invalidity tj. nebyl shledán pokles pracovní schopnosti nejméně o 35%. Rozhodnutí žalované je obsáhle a dostatečně odůvodněno, jsou uvedeny a konkretizovány lékařské zprávy, z nichž žalovaná vycházela, stejně jako i posudková rozvaha. Žalovaná proto odkázala na závěry svého rozhodnutí. S ohledem na skutečnost, že žalobkyně zpochybňuje stanovení správnosti míry procentuálního poklesu kvůli svému zhoršujícím se zdravotním stavu, žalovaná navrhl vyhotovení nového posudku u příslušné PK MPSV ČR. PK MPSV ČR znovu dostatečně a objektivně posoudí její zdravotní stav a rozhodne o stupni invalidity. Bude tak opětovně přešetřen její zdravotní stav a najisto postaveno, zda je invalidní či nikoliv.

IV. Replika a další podání žalobkyně

Žalobkyně zdůraznila, že její zdravotní stav se nelepší ani nezůstává setrvalý, ale pomalým postupem se zhoršuje. Okamžitým zrušením pracovní neschopnosti ji žalovaná přinutila začít navštěvovat pracovní úřad, neboť při absolvování dalších vyšetření a rehabilitací si není schopna z časových důvodů najít tolerujícího zaměstnavatele. S návrhem žalované na vyhotovení posudku příslušnou PK MPSV ČR s podmínkou uznání tohoto posudku za důležitý, žalobkyně souhlasila.

Ve vyjádření ze dne 27.1.2017 žalobkyně zejména uvedla, že až dne 23.1.2017 obdržela pozvání na jednání posudkové komise MPSV ČR ze dne 20.1.2017. Žalobkyně se proto nemohla dostavit osobně a rovněž se vyjádřit ani písemně ani telefonicky. Požádala proto o nové svolání posudkové komise za stejným účelem. PK MPSV ČR pak projednala a vystavila posudek na základě zdravotní dokumentace z minulosti, která již byla k tomuto účelu k dispozici se stejným závěrem, jako je v rozhodnutí žalované. Žalobkyně by chtěla předložit nová vyšetření a jejich výsledky a osobně prezentovat stále se nelepšící zdravotní stav. Ten se přelévá i do psychické roviny, kdy již musela vyhledat psychiatrické vyšetření. Na pracovním úřadě ji bylo sděleno, že s jejími zdravotními problémy bude velmi obtížné hledat pracovní příležitosti a i nabídka z jejich strany je tímto velmi omezena.

V podání ze dne 16.2.2017 žalobkyně uvedla, že zasílá kopii aktuálního zdravotního záznamu z psychiatrického vyšetření. Situace kolem jejího zdravotního stavu a tím svízelné životní situace na ni doléhají i v psychické rovině. Kvůli depresím, poruchám spánku a neschopnosti se soustředit byla nucena vyhledat pomoc psychiatra. Žalobkyně doložila zdravotní záznam pacienta z 13.2.2017.

V podání ze dne 29.3.2017 uvedla, že k doplnění spisu zasílá kopii aktuálního zdravotního záznamu z psychiatrického vyšetření a lékařskou zprávu z oddělení rehabilitace MUDr. M. G.

V podání ze dne 19.6.2017 uvedla, že k doplnění spisu zasílá kopii aktuálního zdravotního záznamu pacienta z psychiatrického vyšetření a lékařskou zprávu MUDr. G.

V podání ze dne 10. 11. 2017 pak uvedla, že k doplnění spisu zasílá kopii aktuálního zdravotního záznamu pacienta z psychiatrického vyšetření.

IV. Jednání před soudem

Krajský soud nařídil ve věci **jednání**, které se uskutečnilo za účasti žalobkyně i zástupkyně žalované. Soud po přednesení návrhů obou stran konstatoval obsah soudního a správního spisu vedených v těchto věcech.

Soud provedl důkaz posudkem PK MPSV ze dne 20. 1. 2017 a dodejkou adresovanou žalobkyni s pozvánkou na jednání PK MPSV.

Žalobkyně dále navrhla, aby k důkazu byly provedeny lékařské zprávy, na které odkázala v replice a svých dalších vyjádřeních. Soud zjistil, že zpravidla se jedná o lékařské zprávy, které byly vydány s odstupem několika měsíců až více než roku a půl po vydání napadeného rozhodnutí. Navíc v případě psychickým poruch se jedná o nově indikované potíže v roce 2017.

Soud proto jimi dokazování neprováděl a vysvětlil žalobkyni, že mohou být předmětem posouzení v rámci její nové žádosti o přiznání invalidního důchodu.

Žalobkyně ve svém závěrečném návrhu odkázala na žalobu, repliku a další svá vyjádření, přičemž zdůraznila, že trpí i psychickými obtížemi.

Zástupkyně žalované navrhla, aby bylo rozhodnuto v souladu s předloženým posudkem PK MPSV s tím, že žádné další návrhy na doplnění dokazování nevznasla.

V. Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

V posuzované věci nechal soud vypracovat **posudek** PK MPSV, pracoviště v Brně ze dne 20. 1. 2017. PK MPSV zasedala ve složení předsedy komise a odborného lékaře – neurologa. V posudku je uvedeno, že žalobkyně nebyla jednání komise přítomna. Byla ji zaslána pozvánka k jednání, ale nedostavila se. Soud provedl u jednání dokazování dodejkou, z níž je zřejmé, že předvolání k zasedání komise bylo žalobkyni doručeno uložením dne 16.1.2017, přičemž bylo postupováno dle § 24 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). V **posudkovém hodnocení** je mj. uvedeno, že žalobkyně je vyučená vysekávačka usní. V oboru pracovala až do roku 1992, poté pracovala jako prodavačka a dělnice. Poslední povolání byla kuchařka. V minulosti nebyla vážněji nemocná. Žalobkyně dlouhodobě trpí na bolesti krční páteře – cervikobrachiální a cervikokraniální syndrom při RTG a CT prokázaných změnách na C páteři – protruze disku C3-6 (postižení málo významné) s max C5/6 vlevo, preforaminálně až foraminálně (možnost kontaktu vyhřezlé ploténky s nervovým kořenem). Je vyrovnaná lordosa v kaudální části, hraniční šíře meziobratlového prostoru C5/6, zde lehčí spondylosa (chronické degenerativní změny). Th. páteř – vyrovnaná hrudní kyfosa, lehčí spondylosa. Klinicky je předsunuté držení hlavy, jsou částečně omezené pohyby krční páteře. EMG neproazuje postižení středového nervu bilat. ani radikulopatii nervových kořenů C5-6 oboustranně. Subjektivně si stěžuje na parestesie (trnutí) rukou, bolest C páteře se šířením do ramen a loktů. Nález může zvýrazňovat radiální epikondilitida (tenisový loket) vpravo. U žalobkyně je popisovaný i digitus saltans III. I. dx. (lupavý, skákavý prst) a bolestivost i drobných kloubů prstů. Rovněž je popisována

hypertenze II, hypercholesterolemie, jaterní steatosa (lehčí postižení jater) a subakroniální burzitida vlevo (lehčí klinické obtíže s pravým ramenem). Neurologický nálezní nevykazuje významnější patologii, mohou být bolesti s drážděním nervových kořenů v krčním úseku páteře. Není, ale přitomno postižení motorické (ochrnutí), rovněž zjevněji není postiženo čítí. Žalobkyně je s pracovními omezeními, tj. nepřetěžování páteře těžší fyzickou námahou a dlouhodobé setrvávání ve vynucených polohách těla, schopna vykonávat své stávající povolání. Za stejných podmínek je pak i schopna případné rekvalifikace na nové povolání. Její zdravotní stav lze na popsané úrovni považovat za stabilizovaný, na svůj stav je adaptována dle § 39 ZDP. Závěrem je v posudkovém hodnocení uvedeno, že zdravotní stav žalobkyně i přes přetrvávající léčbu v době vypracování posudku byl dostatečně stabilizovaný k vytvoření posudkového závěru v rámci hodnocení invalidity. U žalobkyně jde zejména o chronické bolesti krční páteře s lehčími neurologickými komplikacemi ve smyslu dráždění nervových kořenů v krční oblasti, což vede ke kolísajícím bolestivým stavům – bolestem krční páteře s možností šíření do ramen a horních končetin. Stav neodpovídá středně těžkému či těžkému funkčnímu postižení, neboť nejde o postižení provázené funkčně významným neurologickým nálezem ani nejde o postižení více úseků páteře. Z uvedeného důvodu stav nelze hodnotit položkou 1c) či 1 d), odd. E, kapitoly XIII, dle přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. V **posudkovém závěru** je pak uvedeno, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Dle přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. jde o postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1 b) a k datu rozhodnutí se jedná o lehké funkční postižení s poklesem pracovní schopnosti o 20%. Dle § 39 ZDP se o invaliditu nejedná. Posudková komise stanovuje horní hranici procentního rozmezí příslušné položky z důvodu tíže samotného rozhodného postižení, přičemž přihlíží i k dalším onemocněním. V této souvislosti bere v úvahu i vzdělání žalobkyně a výkon stávajícího a předchozího povolání. Posudková komise nespátřuje důvody k navýšení míry poklesu pracovní schopnosti dle § 3 vyhlášky. Žalobkyně je s pracovními omezeními ve smyslu nepřetěžování páteře těžší fyzickou námahou a dlouhodobého setrvávání ve vynucených polohách, schopna vykonávat své stávající povolání, za stejných podmínek je schopna i případné rekvalifikace na nové povolání.

Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění, které ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle ustanovení § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.

Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou

správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna (viz k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, čj. 6 Ads 11/2013-20, přístupný na www.nssoud.cz). Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, čj. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz).

Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, %ní míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35%, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srv. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, čj. 4 Ads 19/2012-18, přístupný na www.nssoud.cz).

V posuzované věci krajský soud vyhodnotil posudek PK MPSV ze dne 20. 1. 2017 jako posudek splňující všechny formální náležitosti ve smyslu § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Posudek byl vypracován PK MPSV zasedající v řádném složení za účasti odborného neurologa. Předvolání k zasedání komise bylo žalobkyni doručeno uložením. Podkladem pro posudkové hodnocení byl i nález z revmacentra MUDr. M. ze dne 15.11.2016, kterou doložila v replice. Žalobkyně však již nepředložila nález z revmacentra MUDr. M. ze dne 2.12.2016, a tudíž z ní nemohla PK MPSV vycházet. Soud však pro úplnost dodává, že tato zpráva navazuje na zprávu ze dne 15.11.2016. *Muskuloskeletální nález* je přitom v lékařské zprávě ze dne 2.12.2016 totožný a stejně tak je i totožné *Resumée*.

Dle názoru soudu proto nehodnocení této zprávy, kterou žalobkyně ani nepředložila, nemohlo pak mít vliv na posouzení věci. Soud nemohl v posuzované věci přihlížet k lékařským zprávám předloženým po datu vydání posudku res. napadeného rozhodnutí, a to zejména

v případě psychických poruch. Lékařská zpráva je totiž až ze dne 13.2.2017 a výslovně v ní je uvedeno, že se jedná o první vyšetření. Napadené rozhodnutí však již bylo vydáno dne 16.5.2016, tj. lékařská zpráva byla vydána s odstupem téměř $\frac{3}{4}$ roku. Soud zde odkazuje např. na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 25.5.2007, č.j. 4 Ads 125/2006-39, podle něhož rozhoduje-li *Česká správa sociálního zabezpečení o nároku na dávku, jejíž přiznání je podmíněno zdravotním stavem (zde: zvýšení důchodu pro převážnou bezmocnost, § 70 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení)*, vychází z odborného lékařského posouzení o zdravotním stavu, který je zjišťován k datu rozhodnutí správního orgánu. Zhoršení zdravotního stavu po tomto datu může být předmětem posouzení teprve na základě nové žádosti.

Soud k věci dále uvádí, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byly v předmětném posudku shledány chronické bolesti krční páteře s lehčími neurologickými komplikacemi ve smyslu dráždění nervových kořenů v krční oblasti. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti PK MPSV vyhodnotila podle kapitoly XIII., oddílu E, položce 1 b) (lehké funkční postižení s poklesem pracovní schopnosti o 20%). Horní hranice procentního rozmezí příslušné položky byla stanovena z důvodu tíže rozhodného postižení a i dalších onemocnění. PK vzala v úvahu i vzdělání žalobkyně a výkon stávajícího i předchozího povolání. V souhrnu krajský soud shledal, že předložený posudek PK MPSV je po stránce obsahové úplný a přesvědčivý, a splňuje tak požadavky kladené judikaturou na to, aby mohl být stěžejním důkazem o invaliditě žalobkyně. PK MPSV tak potvrdila, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně činil méně než 35%, tj. žalobkyně nedosáhla ani na invaliditu prvního stupně. Dle názoru soudu byl skutkový stav řádně zjištěn a soud z něj mohl vycházet.

Žalobkyně v replice dále uvedla, že předvolání k jednání posudkové komise obdržela až dne 23.1.2017. Jak je již uvedeno výše, tak z předložené dodejky soud zjistil, že předvolání bylo žalobkyni doručeno uložením dne 16.1.2017. Soud k tomu dále dodává, že skutečné převzetí předvolání k jednání komise nemusí být shodné s doručením této písemnosti, neboť ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu zakotvuje fikci doručení, tzn., že pokud si adresát písemnosti, která byla postupem dle § 23 správního řádu uložena u provozovatele poštovních služeb, nevyzvedne písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, považuje se písemnost za doručenou, a to posledním dnem této desetidenní lhůty. Žalobkyně přitom ani u jednání neuvedla, z jakého důvodu ji nemohla být písemnost doručena uložením. Žalobkyně uváděla, že chtěla předložit PK nová vyšetření, jejich výsledky a osobně prezentoval nelepšící se zdravotní stav. Soud však k věci uvádí, že lékařské zprávy, týkající se zhoršeného zdravotního stavu žalobkyně, nemohly být v napadeném rozhodnutí hodnoceny a mohou být toliko předmětem posouzení na základě nové žádosti o přiznání invalidního důchodu. Jednalo se především o lékařské zprávy poukazující na nepříznivý psychický stav žalobkyně, které jsou však až z roku 2017. Žalobkyně rovněž předložila lékařské zprávy MUDr. M. G. ze dne 29.3.2017 a 19.5.2017, z nichž plyne, že trpěla bolestmi za krkem a v oblasti ramenou, diagnóza cervikalgie. Tato diagnóza však již byla hodnocena v předmětném posudku. Navíc i zde je třeba zdravotní stav žalobkyně posuzovat k datu vydání napadeného rozhodnutí a jeho zhoršení může být předmětem nového posouzení na základě nové žádosti. Soud k věci dále odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15.9.2004, č.j. 3 Ads 7/2004-70 podle něhož: „K objektivnímu posouzení zdravotního stavu není zapotřebí, aby posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona ČNR č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení) provedla sama zdravotní prohlídku, pokud má k dispozici kompletní zdravotní dokumentaci posuzované osoby.“ Podle názoru soudu v posuzovaném případě měla PK k dispozici k datu vydání svého posudku i s ohledem na datum vydání napadeného rozhodnutí zdravotní dokumentaci takovém rozsahu, aby z ní mohla při přezkoumání objektivního zdravotního stavu žalobkyně

vycházet a učinit patřičný závěr, aniž by musela sama provést její zdravotní prohlídku. Soud k věci nadto uvádí, že žalobkyně byla přítomna posouzení lékařem žalované při námitkovém jednání. Soud však považuje za nesprávné, pokud PK provádí posudkové zhodnocení, aniž by se vrátila dodejka, jak se tomu stala v posuzované věci, neboť žalobkyně například mohla změnit adresu. S ohledem na výše uvedené se však nejednalo o takové pochybení, které by mělo vliv na zákonnost rozhodnutí.

V posuzovaném případě nebylo tedy prokázáno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně invalidní v prvním stupni (pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %), a proto krajský soud shledal jeho žalobu jako nedůvodnou.

Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud žalobu zamítl, jak je ve výroku I. uvedeno.

O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované nelze náhradu nákladů řízení přiznat ve smyslu § 60 odst. 2 s. ř. s. (výrok II. tohoto rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 11. ledna 2018

JUDr. Petr Polách, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.